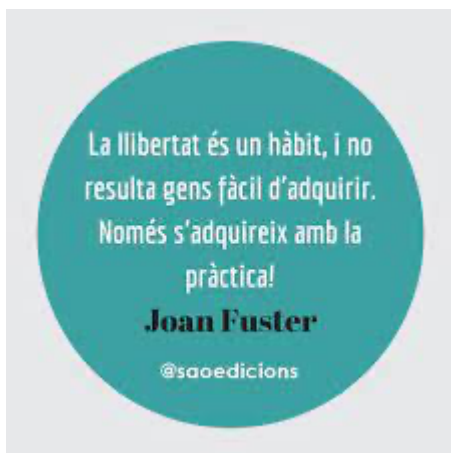
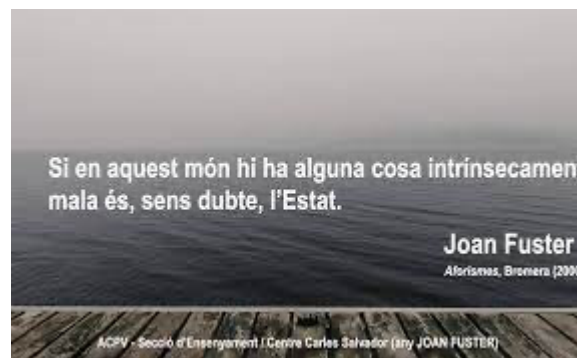
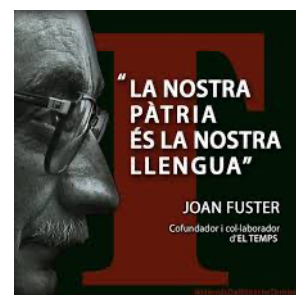

CONCURS JOAN FUSTER

AFORISMES

**LLEGIR NO ÉS FUGIR.
LLEGIR ÉS SEGUIR
VIVINT,
I CADASCÚ HO FA A
LA SEUA MANERA**

Joan Fuster
@saoedicions

**EL PERILL ATRAU
PERQUÈ ALTERA LA
RUTINA**

JOAN FUSTER

@saoedicions

**NINGÚ NO S'HA
D'ENGANYAR:**

**DIR "BON DIA" JA ÉS
FER LITERATURA**

Joan Fuster
@saoedicions

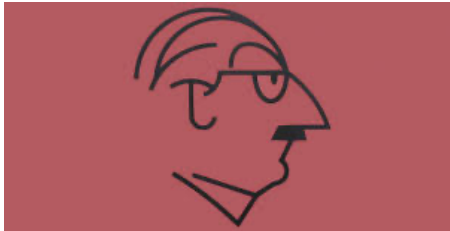
**LA VERITAT NO
SEMPRE COINCIDEIX
AMB LA JUSTÍCIA,
T'HO ADVERTESC**

Joan Fuster
@saoedicions

**EL QUE MANA VOL QUE
ELS MANATS SIGUIN
DÒCILS. HEM DE
PARTIR D'AQUESTA
OBVIETAT.**

JOAN FUSTER
@saoedicions

Creiem el que ens convé creure. Ningú no es mama el dit, en aquesta vall de llàgrimes.

Joan Fuster

**NO ACCEPTES LA
DERROTA FINS QUE
NO TROBES QUE
SORTIRÀS GUANYANT**

joan fuster
@saoedicions

AFORISME

DIEC

m. [FLL] [LC] Proposició breu i sovint enginyosa que enuncia una norma científica, filosòfica o moral sense argumentar-la. *El primer aforisme d'Hipòcrates és: la vida és curta i l'art és llarg.*

JOAN FUSTER

Joan Fuster i Ortells neix a Sueca al 1922. Joan Fuster no és un home de lletres per tradició familiar.

El 1943 comença els estudis de Dret a la Universitat de València i combina els estudis amb la formació autodidacta que l'encaminarà cap a la via de crític i columnista d'ofici.

Del 1946 al 1956 codirigeix la revista *Verbo*. Es llicencia en Dret, i durant uns anys, exerceix d'advocat. Paral·lelament fa col·laboracions periòdiques a la premsa.

A Mèxic, precisament, participa en la publicació d'un fascicle que es titula *La literatura catalana a la Renaixença*. Els seus primers llibres, però, són de poemes: *Sobre Narcís* (1949), *Ales o mans* (1949), *Terra en la boca* (1953) i *Escrit per al silenci* (1954). La poesia fusteriana, que recull després en el volum *Set llibres de versos* (1987), s'insereix en una **línia existencialista i reflecteix les preocupacions del moment històric.**

El 1954 el filòleg i editor Francesc de Borja Moll li edita a Mallorca l'assaig d'estètica *El descrèdit de la realitat*, amb el qual inicia una brillant carrera d'assagista de vasta amplitud temàtica, servida per un estil incisiu, d'adjectivació hàbil i precisa. Un altre aspecte de la seva obra, començat també aleshores, és el de l'**erudició, la història i la crítica literàries**, que alterna amb antologies de prosa.

Una part molt considerable de l'obra de Fuster tracta de temes relacionats amb el País Valencià i, més concretament, amb les seves peculiaritats socials, polítiques i culturals. És un conjunt d'escrits que neixen de la **posició moral i política, compromesa, de l'escriptor amb la seva terra i amb el seu temps.** Al llarg de la seva trajectòria intel·lectual ha de vèncer diverses adversitats: censura, hostilitats oficials i oficioses, falta de mitjans, absència d'ambient cultural propici, silenci dels mitjans de comunicació del País Valencià. Als anys seixanta la seva obra esdevé més incisiva i polèmica, i es converteix en un intel·lectual d'incidència frondosa i eficaç.

El 1962 publica *Nosaltres els valencians*, llibre essencial per conèixer la història, la cultura i els problemes d'identitat nacional del País Valencià, un autèntic revulsiu

entre sectors immobilitistes de la societat valenciana. Arran d'aquest llibre, l'autor és objecte d'amenaques i les falles de l'any següent culminen amb la "cremà" en efígie de Fuster.

El 1975 li és concedit el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

L'11 de setembre de 1981 el domicili de **Fuster sofreix un atemptat amb bomba** que causa importants destrosses a la biblioteca i a l'arxiu.

El 1983 s'incorpora com a professor contractat a la Universitat de València per impartir-hi l'assignatura d'Història de la Llengua. El mateix any és distingit amb la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya i un any més tard és investit doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona i per la Universitat Autònoma de Barcelona.

El 1985 es doctora en Filologia catalana a la Universitat de València amb l'estudi i l'edició de *La regla del convent de Sant Josep de València* i el 1986 obté la càtedra de literatura a la Universitat de València.

Els darrers anys de la seva vida suspèn gairebé del tot l'activitat pública i més directament política, i es dedica a la investigació i a la càtedra universitària. Fruit d'aquest treball són els estudis aplegats a *Llibres i problemes del Renaixement* (1989).

És membre agregat de l'Institut d'Estudis Catalans, de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigacions, forma part del Consell Valencià de Cultura, de l'Institut Valencià de Filologia i del consell assessor de la Biblioteca Valenciana, i és promotor i president d'Acció Cultural del País Valencià (1978) i president de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (1987-1991).

Mor a Sueca el 21 de juny de **1992**. A títol pòstum el Consell de la Generalitat Valenciana li concedeix l'Alta Distinció al Mèrit Cultural de la Generalitat Valenciana i la Universitat Jaume I organitza actes en homenatge seu. Les lletres catalanes el recorden amb la convocatòria d'un premi d'assaig que porta el seu nom.

